

[Steen Folke]

et og os andre sammen med hensyn til begrundelsen for at gå imod det græske medlemskab. Det er klart, at vores motiver er vidt forskellige.

Jeg vil gerne uddybe for VS' vedkommende, at når vi går imod, og når jeg lod nogle bemærkninger falde om mangelen på demokrati i Grækenland, er det ikke, fordi vi ikke vil være i stue med nogle, der er lidt mindre demokratiske, men det har noget at gøre med, hvad den græske arbejder mener. Jeg kan slet ikke udtale »arbejder« på den elegante måde, hr. Niels Anker Kofoed kan, men hvad mener den græske arbejder egentlig om medlemskabet?

Det er rigtigt, at vores muligheder for at afgøre det er begrænsede. Jeg har ikke været rundt i Grækenland og foretage en opinionsundersøgelse – slet ikke nogen repræsentativ undersøgelse – det vil jeg ikke bryste mig af. Men jeg synes, det er et stort problem, at den græske regering ikke ønsker at afholde nogen folkeafstemning. Hvordan kan det nu være? Ja, et af problemerne kunne være, at den konservative græske regering er bange for, hvad den græske arbejder og flertallet i den græske befolkning kunne mene om denne sag. Når jeg tillader mig at fremføre dette med, hvad der er i den græske arbejders interesse, kan jeg bl. a. støtte mig på, at et stort parti i Grækenland, som i hvert fald kalder sig et arbejderparti, og som nok er det i højere grad end regeringspartiet, det konservative parti, faktisk går imod. Man har de konservative grækernes garanti for det græske ønske om tilslutning til EF, og det er for lidt.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Hr. Niels Anker Kofoed har naturligvis ret i, at det var bekendt i 1972, da vi afgjorde vores medlemskab, at Grækenland og Tyrkiet havde en associeringsordning med henblik på medlemskab. Men for det første kendte man af gode grunde ikke dengang tidspunktet for, hvornår disse lande eventuelt skulle være medlemmer, og for det andet kendte man heller ikke vilkårene. For det tredje – hvilket nok er det væsentligste – vidste man af gode grunde ikke, hvordan De europæiske Fællesskaber ville udvikle sig. Man havde altså ikke de erfaringer, vi nu har gjort med 7 års medlemskab, hvor der er sket en lang-

som, men støt integration – også på områder, hvor man som EF-modstander ikke havde forestillet sig det. Jeg kan godt nævne et område som det udenrigspolitiske samarbejde, som er gået langt videre og har fundet sted i langt videre omfang, end formentlig de fleste EF-modstandere forestillede sig i 1972. Netop når det drejer sig om det udenrigspolitiske samarbejde i EF, kan det være af væsentlig betydning, om EF har den karakter, det har nu, eller bliver udvidet med tre sydeuropæiske lande.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg har allerede forsøgt at give en lille vurdering, som man nu kan gøre det på nuværende tidspunkt, af de økonomiske aspekter. Jeg vil aldrig nogen sinde kunne acceptere ordene »at fattiggøre Danmark«. For at udrydde enhver misforståelse tager jeg ordet for at understrege, at det, der var min tankegang, var, at når hr. Jørgen Junior kører frem med fremskridtspartiets sædvanlige, egoistiske synspunkter, så må det forslag, der er til behandling for øjeblikket, nu ikke være så ringe igen. Det blev bekræftet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om Danmarks Journalisthøjskole.

(Lovforslag nr. L 77. Fremsat 6/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling